

БРОЙ 58

14 януари 2024

ДЕЦАТА НА СВ. ИОАН РИЛСКИ

БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА „СВ. ЙОАН
РИЛСКИ“, ЛОНДОН
BULGARIAN ORTHODOX CHURCH ST. JOHN OF RILA -
LONDON

Празниците продължават...
АНТОНОВДЕН АТАНАСОВДЕН

С БЛАГОСЛОВЕНИЕТО НА НВ ЗАПАДНО-И СРЕДНОЕВРОПЕЙСКИ М-Т АНТОНИЙ

На път за Йерусалим, където ще бъде разпънат на кръста, Господ Иисус Христос влиза в едно село на границата между Галилея и Самария. Там го срещат десет души, болни от ужасна болест – проказа. Виждайки Го, те извикат: „Наставниче, помилуй ни!”

Господ им казва: идете, покажете се на свещениците (понеже те трябвало да потвърдят дали болестта е излекувана). Още докато отиват, десетимата прокажени оздравяват.

В ДНЕСННАТА ПРИТЧА

ЛУКА 17.12-19

ИСУС ХРИСТОС ИЗЛЕКУВА ПРОКАЖЕНИ

А един от оздравялите като вижда това, връща се, славейки Бога с висок глас, и пада пред Спасителя, като Му благодари. Този човек бил самарянин (чужденец). Тогавя Господ Иисус Христос пита: *Нали десетимата се очистиха, а къде са деветимата?* Как не се намериха и други да се върнат, за да въздадат Богу слава? Сетне казва на благодарящия: "Стани, твоята вяра те спаси!"

ПРОКАЗАТА е страшна болест, известна на човечеството от хиляди години. Тя причинява вонящи гнойни рани по цялото тяло. Постепенно крайниците се разпадат. Заразените от проказа е трябвало веднага да напуснат домовете си, близките и приятелите си и да живеят извън населеното място. Често прокажените обитавали гробищните пещери. Ако някой се приближавал към тях, трябвало да викат: “Нечист, нечист!”. Болестта можела да трае с години и в миналото се е смятала за nelечима.

ПРЕДСТАВИ СИ да страдаш от такава ужасна болест и изведнъж да бъдеш изцерен. КАК МОЖЕ ДА НЕ БЛАГОДАРИШ?

Ние лесно можем да се възмутим от това колко неблагодарни към Господ Иисус Христос са деветимата излекувани. Но тази притча ни учи на нещо друго.

КАКВИ СМЕ НИЕ САМИТЕ: Благодарим ли за доброто, което получаваме? Благодарни ли са децата към родителите? Благодарим ли на Господа за живота, с който ни е дарил? За Неговата милост към нас – за здравето, за близките хора около нас, за храната, за дома?

Колко е красив светът!
А ЗАМИСЛЯЛ ЛИ СИ СЕ, че ние е можело изобщо да не съществуваме!
Бог няма нужда от всичко това. Той го създава от Любов.
Нека отговорим и ние на Любовта с любов!

Св. Антоний Велики

17 януари

“

Не нарушавай Божествените заповеди заради угаждане на хората.

Св. Антоний Велики се родил около 251 година в египетско село близо до Йераклеопол, Среден Египет. Неговите родители били богати християни. Получил добро образование, а възпитанието, което придобил от своите родители, повлияло дълбоко за сформирването на неговите християнски убеждения и светоглед. Той избягвал светските суети, предавал се на духовни размишления и дейности. Когато бил на 18 години, неговите родители починали. Дълбоко впечатлен от евангелския разказ за богатия юноша, на когото Христос каза да продаде имота си, за да спечели съвършенството към което се стреми (Мат. 19:21), Антоний раздал своето имущество и се заселил недалеч от града, където живеел монашески под наставленията и ръководството на по-опитен от него монах. По-късно той оставил своя приятел и се заселил в една пещера – гробница, където живеел много време сам. Хранел се само с хляб и вода, борел се със изкушенията на светските видения за наслада. Според житиеписеца му, св. Атанасий Велики, светецът прекарал в пълно усамотение повече от 20 години в Египетската пустиня. Като побеждавал природата си с почти свръхчовешко подвижничество, св. Антоний бил удостоен с дара на чудотворство, прозорливост и лечителство, с което придобил широка известност. Славата му растяла и дори император Константин го почел с писмо.

Антоний разяснявал, че благодатта на Св. Дух е бисерът, за който е говорил Господ и за да ни я дарува е пострадал на Кръста: "Аз обаче ви казах истината – говори Той, – за вас е по-добре аз да си замина; защото, ако не замина, Утешителят няма да дойде при вас; ако ли замина, ще ви го пратя" (Иоан. 16:7). Заедно с ап. Павел и много други св. отци, св. Антоний учи, че царството Божие, което Господ ни повелява да търсим преди всичко друго (Мат. 6:33), е именно възраждащата благодат на Светия Дух, като извор на нашия свят живот.

През 306 г. св. Антоний започнал да събира съподвижници, желаещи да се посветят на монашеството. Живеел в Писпир, на 30 км от р. Нил и често навещавал учениците си в манастира, който сам основал. Негови последователи са просиялите в православие подвижници св. Макарий Велики, св. Пахомий, св. Макарий Александрийски и много други. Духовен наставник е бил и на св. преподобни отец Павел Препрости, чието житие съдържа и разказ за първата му среща със св. Антоний. Като монах св. Антоний участвал и в религиозния живот и укрепвал братята си по вяра по време на гонение. Преподобни Антоний Велики преживял до 105-годишна възраст, като запазил телесното си здраве и сила. Година преди смъртта си взел участие в борбата на Църквата против арианската ерес, като излязъл в Александрия в открит диспут с еретиците и ги победил. Успехът му е наречен "тържество на християнството". Почувствувал близостта на своя край, той завещал да го погребат тайно, за да не узнаят хората мястото на неговия гроб. Двама от учениците му останали докрай при него. Когато дал последното си благословение към тях, небесна радост озарила лицето му. Св. Антоний починал на 17 януари 356 година. По-късно мощите му били открити и тържествено пренесени във Виена.

Един човек казал на св. Антоний: „Моли се за мене“. Старецът му отговорил: „Нито аз, нито Бог ще се съжали над теб, ако ти сам не се погрижиш за себе си и не се молиш на Бога“.

ЗА БЛАГОДАРНОСТТА

протопрезвитер Николаос Лудовикос

Само простодушният може да благодари. Виждали ли сте някога горд човек да благодари от сърце? Няма и да видите. Ако не благодариш обаче, пак губиш всичко. Да речем, че в някакъв миг принасяш себе си на Бога. В онзи миг Бог ще ти даде, защото е щедър. Следващата стъпка може да е още по-страшна - когато си кажеш: «Получих го!». В мига, в който градиш своето надменно, високомерно и почти демонично аз върху благодатните дарове, които си получил, благодарението спира. Вътре в тебе някой ти прошепва, че си бил достоен за това, което си получил - и благодарението спира.

Веднага щом спре, човек губи всичко, което е постигнал, защото го отдава на себе си. В онзи миг отношението се разрушава.

Човекът обаче не гледа кабела, който е излязъл от контакта, а вентилатора, който е спрял да се върти. „Какъв хубав вентилатор съм! Правя толкова много обороти в минута, нямам нужда от електричество. Я да се махам оттук!“ Вентилатора решава да стане самолет. Тръгва да полети, дръпва кабела от контакта, но чувства как пада и вместо вентилатор оставатсамо останките от него. Простотата означава да зная, че кабелът е в контакта и затова се въртя с тези обороти; че трябва постоянно да съм включен към електричеството, за да поддържам тази скорост на въртене.

Св. апостол Павел казва, че когато получа харизмите, трябва да зная, че Бог е Този, Който ми ги дава. Той е Този, Който ги притежава и ми ги дава. Това е същността на простотата. Простотата означава човек да не е съставен, тоест да не се разединява, да не се фрагментира, но да е цялостен.

Простодушният живее в общение, като благодари и за злото, и за доброто. Той благодари най-вече когато получава нещо, което не е очаквал.

**“АКО НЕ БЛАГОДАРИШ,
ГУБИШ ВСИЧКО.”**

Св. Атанасий Велики

18 януари

“

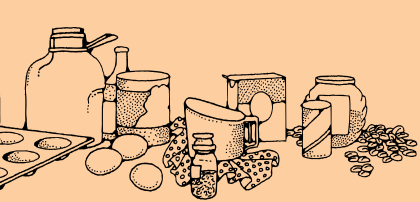
Бог стана носител на плътта, за да може човекът да стане носител на Духа.

Св. Атанасий е велик изповедник и учител на Църквата, велик защитник на християнското учение за Божовъплъщението. Роден е през 295 г. в столицата на Египет Александрия. Син на бедни родители християни, той получил прекрасно образование но изучавал усърдно Свещеното писание. Богу било угодно още преди да завърши обучението си, една случка да предопредели неговата съдба. Веднаж Александрийският архиепископ св. Александър гледал през прозореца и вниманието му привлякла интересна гледка: група момчета-християни играели на морския бряг, кръствайки своите връстници-езичници. Децата избрали Атанасий за "епископ", други деца били свещеници и дякони, а езически деца били водени към "епископа", за да ги кръсти. Архиепископ Александър заповядал да доведат децата при него и ги разпитал за подробностите на играта. След като ги изслушал, убеден че кръщението било извършено изцяло в съгласие с Църковния устав, архиепископът признал кръщението за действително, допълнил го с Миропомазване на новопокръстените и посъветвал родителите на Атанасий да подготвят сина си за църковно служение. След като момчето завършило образованието си, Александър го взел в своя дом и го направил свой духовен син и секретар. Така започнал духовния път на бъдещия **св. Атанасий Велики, когото още приживе нарекли "баща на православието"**. В 319 г. Атанасий станал дякон. Между това в Александрия се появила ереста на местния свещеник Арий. Той учил, че Христос - не само като човек, но и като Бог - не бил равночестен на Отца, а бил по-нисш Бог, Който е само подобен на Отца, а в действителност е сътворен, имащ начало във времето. Това учение се разпространявало бързо и се наложило да се свикат епископски събори за нейното изкореняване. Такива били поместните събори в Александрия, в Антиохия и най-сетне Първият вселенски събор в Никея през 325 година, на който присъствал и самият император Константин Велики.

На него приписват и Житието на св. Антоний. Нему св. Църква дължи **разгромяването на опасната арианска ерес** и създаването на **Никео-Цариградския Символ на Вярата**. В 373 г. св. Атанасий починал в Александрия на 76-годишна възраст.

Този велик Божий угодник е бил в пределите на българските земи, в днешна София на Сердикийския събор (343-344 г.). Ние имаме привилегията такава личност, заедно с още над 300 епископа, да посети точно земите на българите. Сякаш светецът постила пътя на християнството и благославя тази земя. Представете си молитва от над 300 епископа от целия свят в Сердика. Сердикийският събор утвърдил православното учение за Света Троица и Символа на вярата, приети на Първия Вселенски събор. Въпреки че съборът останал в историята като поместен, значението му за Църквата е огромно. По предание на мястото, където се е състоял Сердикийският събор през 343 г., е построен храм „Света Троица“, на хълма над днешната ул. „Гео Милев“

Тези лесни сладки можете да пригответе заедно с малчуганите. Рецептата е за около 50 бройки.

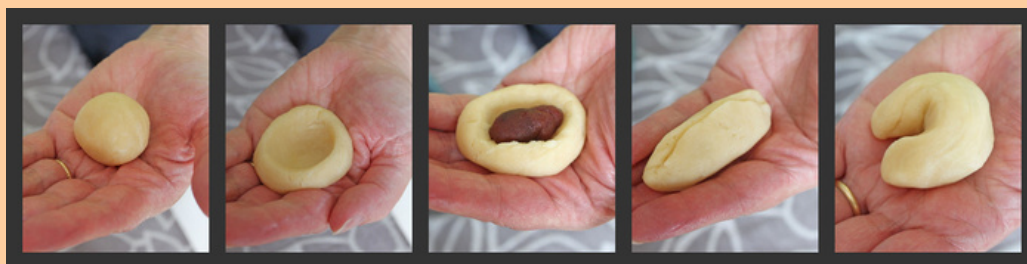
ПРОДУКТИ:

- 4 чаши брашно
- 2 пакетчета масло или мас (стайна температура и на кубчета)
- 1 сл. розова вода (или друга есенция)
- 1/2 чаша мляко
- 1 пакетче пресовани фурми
- пудра захар за овалване (по желание)

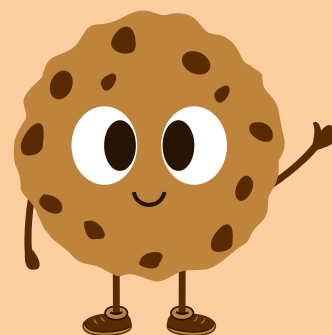
СИРИЙСКИ СЛАДКИ С ФУРМИ

РЕЦЕПТА ОТ ДРЕВНОСТТА

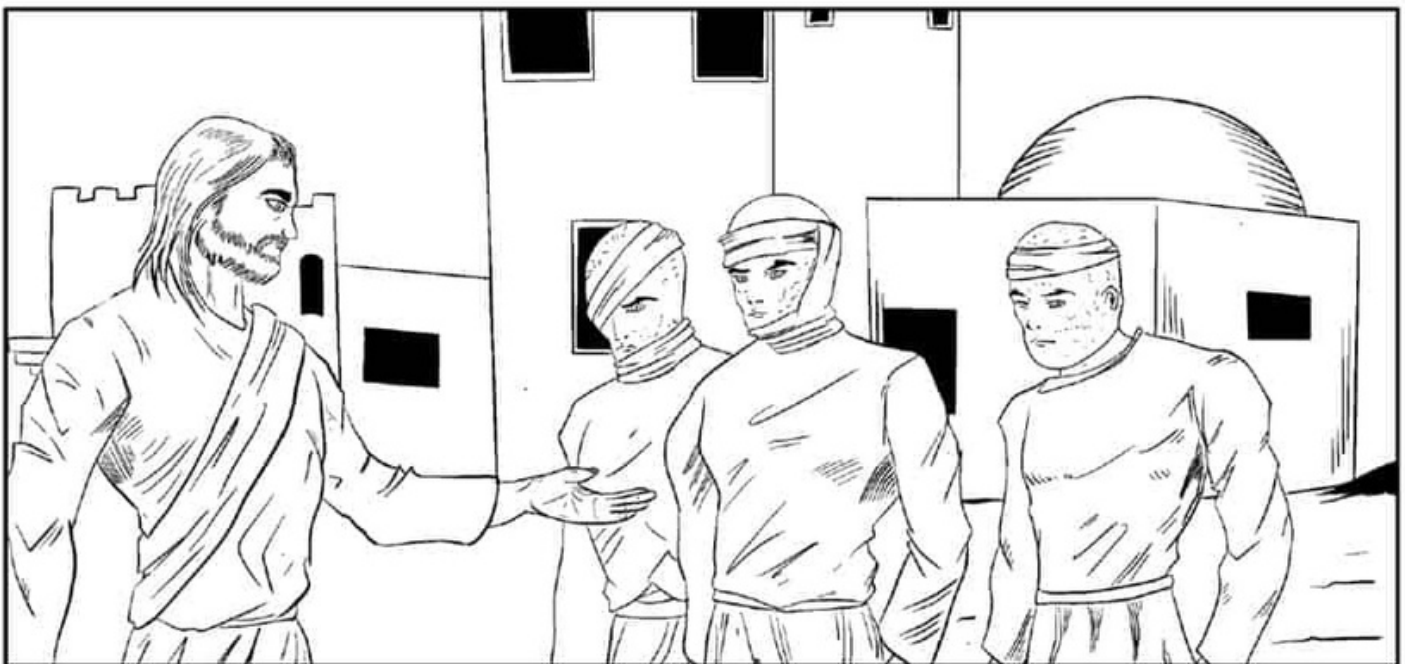
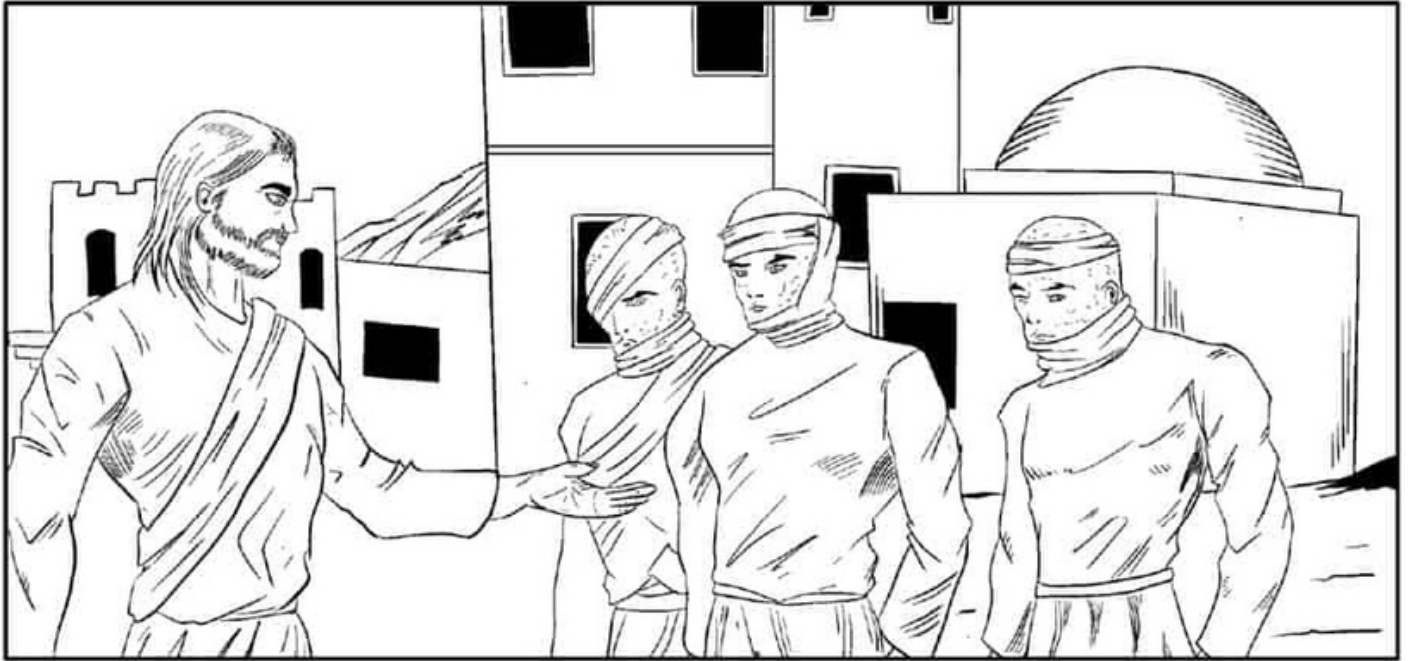
ПРИГОТВЯНЕ:

Стривате добре мазнината в брашното с върха на пръстите и добавяте млякото и есенцията. Тестото трябва да стане с консистенция на пластелин. Загребвате от него със супена лъжица и оформяте малки топчета, в които с палеца оформяте ямка и слагате вътре топче пресовани фурми. Затваряте и оформяте лунички. Печете до златисто за 15 мин. в предварително нагорещена фурна.

ОТКРИЙ ДЕСЕТТЕ РАЗЛИКИ

Господ Иисус Христос излекува десетимата прокажени

**С благословението на митрополит Антоний започнахме
реконструирането и разширяването на параклиса на българската
църковна община в Лондон в православен храм.**

**Първият етап на проекта приключи с получаването на окончателните
разрешителни от общината Westminster. В момента се изработват и
изпълняват архитектурните и строително-инженерните планове.
Започнаха първите строителни дейности. Отново молим за Вашата
подкрепа,
за да имаме достойно място за богослужение в Лондон.**

THE BULGARIAN ORTHODOX COMMUNITY OF ST JOHN OF RILA IN LONDON (only capital letters)

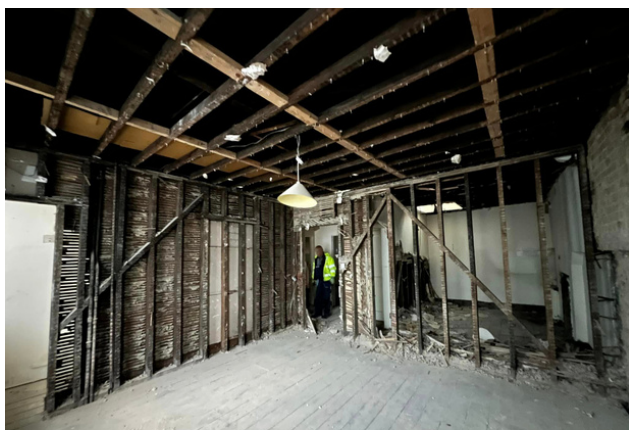
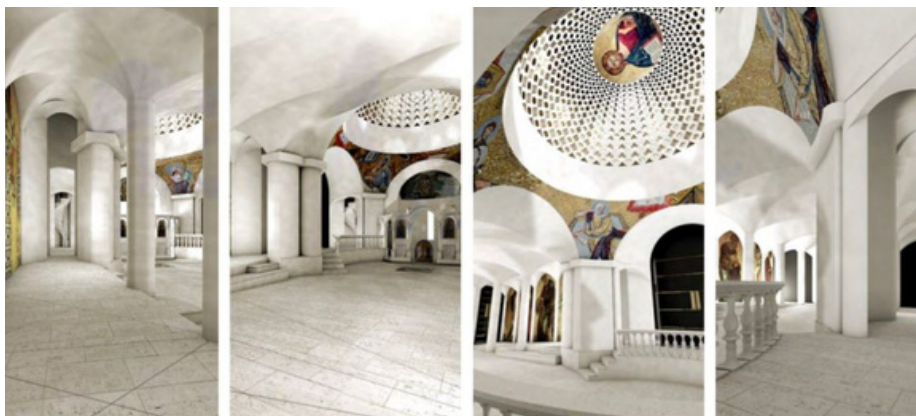
Lloyds Bank

Sort Code 30-96-26

Account Number 80397868

IBAN: GB27LOYD30962680397868

BIC: LOYDGB21446

**bulgarianchurchlondon.co
f_dobromir@abv.bg**